

ALHAMBRA

DOBOS KÁLMÁN ÉS ERZSÉBET 60. HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓJA

Chicagoból (József), Németországból (Erzsike és a férje, Béla), Ausztriából (ifj. Kálmán) és Magyarországról (Béla és a felesége, Ildikó) jöttek gyermekeik, hogy Kaliforniában élő testvéreikkel (István, Zoltán, és a felesége, Júlia) együtt ünnepeljék szülei házasságkötésének a 60. Evfordulóját.

Dobos Kálmán és Erzsébet testvérek Kiskunhalasról származnak; onnan érkeztek először Chicagóba, majd a kalifor-

niai Fullertonba. Karácsonyi ünneplésüket a népes családdal még szebbé tette az új dédunoka várása, aki néhány nap múlva meg is született, mégpedig Izraelben, ahol a szülei tanulmányi úton tartózkodnak.

Az év utolsó vasárnapján, a december 31-i istentiszteleten, a gyülekezeti közösségben is köszöntöttük őket, majd imádkoztunk velük és értük. Novák testvér zsolnáridézeteket választott, melyek arról szólnak, hogy a hívő család életét Isten áldásai gazdagítják. Mint a mellékelt kép is bizonyítja, Erzsike néni és Kálmán bácsi jól vannak. Hitben élnek - szeretik az Urat; mióta ismerem őket, az Ige tanulmányozásában jó példák előttem. Isten áldását kívánjuk rájuk.

Novák József

A Dobos család

RÁMAI TÁBOR / TORONTÓ

Mivel vizsgáim nem voltak e félév végén, hosszabb idő adatott számomra a szolgálatra. Több mint egy hónapot voltam otthon, Torontóban, és szolgálhattam a gyülekezetben, amiért nagyon hálás vagyok. Ezért sikerült maradni a sítáborra, ami február első hétfőjére esett. Bár a kezdet különleges volt, ugyanis egy vízvezeték repedése miatt az ebédlőben jelentős mennyiségű víz volt, amit három

órán keresztül mostunk fel. Ennek végén egy ünnepélyes vacsora volt, aztán egy gyors alvás. Másnap a sípályán voltunk, vártuk a többi gyülekezetből érkezőket. A chicágói testvérek tizennégy órát utaztak, és volt idő még aznap együtt sielni.

A szombati nap különösen jól telt, az idő tökéletes volt, a pálya meg annál is jobb. Személyesen sokat tanultam, mind

Fiatalok a Sítáborozáson

lelki, mind testi értelemben, ugyanis az volt első próbálkozásom a snowboard-al, és számtalan esés után, a végére már egészen belejöttem (az esésbe).

Lelkileg egyrészt a kitartást kellett gyakorolni és az önvizsgálatot. A keresztény élet hasonló a snowboardozáshoz is. Mindkettőben fontos az egyensúly, várható a bukás, de a fontos, hogy ne csüggedjen el az ember; és kell az önvizsgálat: miért estem el; mit tehetek annak érdekében, hogy legközelebb ez ne forduljon elő? Kérdések nélkül nem tanul az ember, kell kérdezni, zörgetni is - ez által tanul mindenki.

A téma a hétfőgőn a növekedés volt. Példabeszédekéből vett igehelyek tanulmányozása, azok alkalmazása a saját életünkre. Ennek fontossága nélkülözhetetlen, mivel a könyv tele van gyakorlati példakkal és tanácsokkal.

A vasárnapi istentiszteletet Lukács János lelkipásztor tartotta. A főtéma a követés volt, Krisztus keresztjének hordozása, amit örömmel kell végezni. Kívánom minden olvasónak: Isten gazdag áldása és szeretete kísérje minden útján, hogy bölcsességgel végezze feladatát.

Bákai István

Bákai István a torontói gyülekezet tagja, a budapesti Baptista Teológiai Akadémia végzős hallgatója.

* * *

Nem próbálkozom azzal, hogy részletes beszámolót írjak, hiszen annyi minden történt az elmúlt évben, hogy nem lenne könnyű csokorba szedni. De mégis egy néhány eseményről had emlékezünk meg.

Nagy hálával tartozunk az Úr Jézusnak, hogy mindig érezhettük jelenlétét személyes és gyülekezeti életünkbe. Lassan egy éve lesz, hogy lelkipásztor nélkül van gyülekezetünk, hiszen *Dan testvér* 2007. április 15-én köszönt el gyülekezetünketől. Befejezésre várva - az új konyha épület felső része, a Tábornyitó Konferencia, gyerekek táboroztatása és még sok minden más feladatok -, amiken a Jó pásztor átszolgált.

Nagy segítséget jelentettek *ifj. Bákai István* teológusunk úgy nyári, mint karácsonyi és újévi szolgálatai és a szövetségünkben szolgáló pásztor testvérek látogatásai is. Itt szeretnénk megköszönni helytállásukat, úgy a pásztor testvéreknek, mint a gyülekezeteiknek, amelyekben szolgálnak testvéreink.

A jövőbeni pásztorunkért kérjük testvéreink ima segítségét is, hogy az Úr Jézus minél hamarabb teljesítse együttes kérésünket. Abban reménykedünk, hogy talán még ez évben lelkipásztor beiktatásra hívhatjuk meg testvéreinket Torontóba.

A munka megy előre, úgy a táborban, mint a gyülekezetben, igénybevéve az angol testvérek segítőkészségét is.

Február első hétvégéjét a táborban töltötte a gyülekezet majdnem minden tagja, együtt a vendég testvéreinkkel, akik igen viszontagságos időben utaztak, de hála az Úrnak, megőrizte őket mindkét útban.

Mindenki talált valami foglalkozást: fiataljaink sielni mentek, gyerekeink szánkózni, mások jéghegyezésre és nem is eredménytelenül.

Az imaórán *Gerstner Kornél* és *Csercsa Tamás* buzdítottak az imára, azt úrvacsorai istentisztelet követte, amikor *Lukács János* chicagói lelkipásztor testvér a Lukács 14:25-34-ig terjedő igeszakaszt olvasta föl. Hangsúlyozta, hogy az önmegtartózkodás nélkül nem lehetséges igazi keresztthorodás.

Megköszönjük minden résztvevőnek, a chicagói és a clevelandi testvéreknek, hogy részt vettek ezen a különös alkalmon. A tábor történelmében első alkalom volt, hogy télen is igénybe vehettük, táborozhattunk. Hiszük hogy lesz folytatása is. Megjegyzésül csak annyit még, hogy a nyár minden hétvégére már foglalt a tábor.

I. B.

Gyermekbemutató volt gyülekezetünkben október 14-én. *Kovács József* testvérék hozták el második gyermeküket, hogy az Úrnak és a gyülekezetnek is bemutatassuk nemrégén kapott kincsüket, *Jonathánt*. Kis gyülekezetünk számára nagy esemény minden, ami a gyermekekkel kapcsolatos. Szeretjük őket és

Kovács Jonathánért imádkozunk

örülünk, amikor látjuk fejlődésüket, növekedésüket. Imádkozunk azért is, hogy lelkiileg is fejlődjenek. Hogy ne csak bemutatassuk, és ne csak hozzuk őket a gyülekezetbe, hanem amikor megértik az igét, felfogják Jézus Krisztus hívó szavát, személyesen válaszoljanak, szívükbe fogadva, s a bemejtésben is követve Őt.

Október 28-án nálunk tartottuk a közös *reformációs* ünnepélyt. A szokásosnál többen jöttek el a reformátusoktól, és még inkább a pünkösdiektől. Az isten-

tisztelet utáni szeretetvendégségen mindenki ott maradt és sokáig beszélgettünk az étel mellett és után. Testvéreink megemlékeztek a lelkipásztorokról, a „pastor’s appreciation day”-t megtartva az idén is. Mint kiderült, 5 lelkipásztor is volt közöttünk. Atyámfiai, imádkozzatok (is) értünk!

Adventi zenei ünnepély. December harmadik vasárnapján akkora hóvihár volt a Nagytavak környékén, hogy a többi

Énekesek az adventi zenei ünnepélyen

Imahétün egyik estéjén, Pap Lajosék otthonában

Újdipomásaink családi körben: Bencze Ákosék és Pap Lajosék

gyülekezethez hasonlóan mi is lemondtuk a délelőtti tiszteletet. Délben, amikor legalább a járdákat járhatóvá tettük, azt reméltük, hogy a délutánra tervezett zenei ünnepélyünket már meg tudjuk tartani. S a reménység nem szégyenített meg bennünket. 2-kor megállt a hó, 6-ig az utak nagyobb részét járhatóvá tették.

Szép zenei ünnepélyünk kerekedett ezen az estén annak ellenére, hogy az időjárás miatt többen nem tudtak eljönni. Voltak vendégeink is, négyen közülük a hangszeres zenébe is bekapcsolódtak. Az ének és zeneszámok között verseket hallgattunk és *Gerstner Kornéltól* és *Szávó Berta* testvérnőtől egy-egy beszámoló, biznyságtétellel együtt. Az újra elővett hangszerek mindenkit megörvendeztettek. *Für Béla* testvér gondolatát és a zeneórákat megáldotta az Úr.

Két *újdipomást* is köszöntöttünk gyülekezetünkben 23-án: *Pap Eunikát* és *Bencze Ákost*, nem csak gratulálva az eredményesen elvégzett tanulmányokért, hanem Urunk áldását is kérve életükre.

Karácsony, óév, újév – megannyi élmény a gyülekezetben is. A hely azonban most is kevés. Azért ennyit mégis: a 2008-as esztendő *gyülekezetünk 100 éves jubileumi éve*. „Áldásod gazdag folyóit” várjuk és kérjük Urunk az új esztendőre!

Hogyan teltek az *imahét* alkalmai? Minden este több igét is elolvastunk, majd közösen értelmeztük, és megtaláltuk az azesti üzeneteket. Ezután egyen-

ként, mindenki imádkozott. Hisszük, hogy az Úr meghallgatta könyörgéseinket. Türelemesen várjuk, hogy meg is kapjuk kéréseinket. Sőt, folytatjuk állhatatosan az imádságot. Elhatároztuk azt is, hogy elindítunk egy olyan imaközösséget, amihez egyenként lehet kapcsolódni: minden hétfőn imádkozunk, aki megteheti böjtölve is, saját otthonaikban, legelsősorban gyülekezetünkért. Az imahétzárón - a református templomban- többen voltunk a szokásos-

nál – reformátusok, katolikusok, pünkösdi-ek, baptisták és 3 evangélikus. Énekarunk szépen szolgált.

Január 20-án meglátogattak bennünket a *clevelandi fiatalok* - meglepetésszerűen. (Azért a prédikátorral megbeszél-

ték.) Reggel, legtöbbször megelőzve érkeztek és részt vettek már az imaórán is. Ők szolgáltak a délelőtti igehirdetés előtt – több énekkel, verssel és biztonyságtétel-
lel. 17-en lehettek. Boda András ifjúsági

Clevelandi fiatalok éneke Detroitban

vezető irányította szolgálataikat, majd kérdésünkre a clevelandi gyülekezeztől is szolt egy keveset. Az Úr áldását kérjük most is ezekre a fiatalokra, életükre, buzgóságukra, szolgálataikra. Örülünk, hogy eljöttek közénk.

Ugyanaz nap délután Mikó Mónika vetített képes beszámolót tartott délkelet-ázsiai missziós útjáról. Sok új dolgot hallottunk az ottani helyzetről és missziós lehetőségekről – amelyek nem mindig úgy vannak, ahogy olvasunk róluk. A személyes tapasztalatnál nincs pontosabb. Mónika lelkesedése bennünket is buzdított.

Nem csak a családnak, de az egész gyülekezetnek is öröme volt, hogy hosszabb ideig itt volt közöttünk Fűr Anikó édesanyja, Berta néni és még egy rövid ideig itt lesz Bencze Krisztina édesanyja, Enikő. Szeretettel gondolunk rájuk.
Máté

KÍRJÁK JÁNOS
1912 – 2007

Kírják János 1912. október 7-én Micskén, Bihar megyében született. 1938-ban házasságot kötött Fűr Rozáliával. Micskén született első két gyermekük, azután Értarcsára költöztek. Már fiatal korában elfogadta az Urat és egész életén keresztül hűséggel szolgálta Őt. Sok nehézségen át vezetett élete, többek között egy 4 éves orosz fogságban is szenvedett, amiből csodálatosan, épségben szabadult meg. A 65. életévét megért házasságukat az Úr 4 gyermekkel, 8 unokával és 9 dédunokával áldotta meg.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - DÉLVIDÉK

Bemerítés Szabadkán

... Bár kissé késve, szeretnék örömmünkről beszámolni. ... Nem a meglepetésre gondolok éppen, hanem arra, hogy a testvér nem tudott velünk lenni Szabadkán, hát legalább megosztom az örömünket. (Az ilyen híradás nem csak nekem öröm, hanem mindannyiunknak. Itt a helye a lapban. Szerk)

Négy év után lett ez a keresztség. Igen megörvendeztetett az Úr általa. Hármán, a fiatalok, a gyülekezetből valók; ketten pedig, a házaspár, a világból. Fiuk és menyük már néhány éve gyülekezetünk tagjai. Ők "fél" magyarok, ahogy a fiúk is részben magyar származásúak, míg a

leány családnak harmadik generációja. Gaspari Erzsébet és Ljubomir, Mačković Ivan és Luka és Borbély Melinda. A bemerítést Csaplár József lelkipásztor testvér végezte.

Tényleg zsúfolásig megtelt az imaházunk vendégekké - a környező gyülekezetekből, de Horvátországból is. A közös ebéd étkeit a fiúk nagymamája, Hajdu Annuska testvérnő készítette, fiával és menyével a százfőnyi vendégseregnek. A szerbiai Baptista Szövetségünket Vidović Daniel titkár testvér képviselte. Szép szolgálatok voltak az énekkar, az ifjúsági és gyermek csoport részéről. A bemerítés 2007. december 23-án volt.

Nagyajtai Eszter

1980-ban Amerikába költözött egész családjával, és Rozália szülővárosában, Clevelandon telepedtek le.

János bácsi nagyon szerette az Urat, élete végéig ragaszkodott Megváltójához.

2007. július 30-án hallotta meg a hazahívó szót. Temetésére Clevelandban került sor, nagy részvét mellett, Dr. Pintér Zoltán baptista és Nt. Kelemen Zoltán West Side-i református lelkipásztorok szolgálatával. Emlékét megőrizük.

Fűr Béla

ZOLTAN STEVE SZABO 1974 - 2008

The Bethesda Baptist Church held a Memorial Service on Sunday, January 27th for Zoltan Szabo, Jr. Everyone called him Zollie. Through a tragic accident his life on earth was ended abruptly.

On Tuesday evening, January 22nd while walking home on a dark rainy road was struck by a car driven by a 16 year old driver and died instantly. Zollie was only 33 years old and had so much to live for, but God called him home. We don't know

why his life ended so quickly, but we do know that God is in control. He giveth and He taketh.

The Rev. Denzel Alexander conducted the service and Dr. Ladislau Biro spoke about Zollie's early years in our church. Weda Alexander, accompanied by Esther Plyler, sang their favorite, beautiful hymn "How Great Thou Art". The greiving father, Zoltan, gave several accounts about Zollie's childhood years, which are very precious memories. He requested that memorial gifts be given to the Gospel Messenger-Circle of Friends Fund. The church friends joined the family at a dinner after the service.

Zollie was born in Florida and attended our church regularly with his parents. If the parents were in church, Zollie was there too. When the family moved to Vero Beach and later to Lake City, we didn't see much of him. He was a young man with many other interests.

To the greiving parents, Ilnka and Zoltan; sister, Ida Miller; brother, Joseph and niece, Stephanie, we extend our condolences and wish you peace and comfort through our Lord Jesus Christ.

Ethel Petre Kish